

april 2024

Leto 2024

Karibsko morje

1. april 2024, ponedeljek

Ensenada Honda, Vieques - Palmas del Mar, Puerto Rico

Danes je prvi april, svetovni dan štoserjev. V Sloveniji je to dela prost dan. Tako je tudi prav. Naj živijo zabavljachi! Naj se ve, kaj je v življenju pomembno! Živel prvi april!

Kot se za prvi april spodobi, sva zgodaj zjutraj izplula, odcikcakala po včerajšnjem tracku izza reefov na čistino in pri tem nikoli pod kobilico spustila manj kot meter vode. To sva odmotorirala. Potem sva nekaj časa jadrala s čistim krmnim vetrom in zadnje tri četrtine poti s 4-5 Bf polkrmnega vetra z obema jadroma, na koncu skrajšanima. Hitrost je bila na drugi polovici poti kar konkretna, med sedmimi in osmimi vozli. Mislim, da sva podvozje lepo sprala služi in podobne nesnage.

Sprejem v marini je klasičen. Marinero ne ve kaj naj počne. Privez je malo triki z betonskimi kratkimi fingerji in stebri. Na eno stran se veže na pomol in na drugo na stebre, fingerji so le za pristop na barko. Ker marinero ni v dingiju, da bi privezal vrvi na stebre, bi moral vsaj razumeti, kako se barko vzvratno zavrti do stebra, da lahko potem to naredim sam. Pa na žalost niti navodil, ki sva mu jih dajala, ni razumel. Je pa prijazen. In ve, da je napetost 50A, ko ga vprašam ali je 115V ali 208V. Itak se na koncu izkaže, da je napetost 250V. Ah, ja...

Vesna gre do šefice marine Glende in gospa ji takoj proda privez za en teden. Se bolj splača, jo potolaži. Dva paketa sta tukaj, tretjega še ni. In kot kaže, ga še nekaj časa ne bo. Morda bi se pa privez za en mesec še bolj splačal? Ima pa marina zanimivo črpalko. Do vsakega priveza je speljana cev z nafto. To bo zanimivo preveriti.

En paket razpakiram in po dveh urah, ko z mene kaplja in curlja, se vitel na vodnjaku spet vrti. No, vrtel se je nekaj minut, upam, da se bo tudi dlje, ko bo treba. Prav dolgo vode le nisem hotel delati v marini. Pa tudi hrup generatorja ni ravno najbolj zaželen pri sosedih (ki jih sicer skoraj ni, a vendar). Generator sem zagnal zato, da testiram v realnih pogojih. Pa tudi novega motorja nisem želel priključiti na na 250V 60 Hz.

Upokojenka cel dan dela. Mislim, da ji je pošteno žal, da je pristala, da pomaga znanki pri pripravi bilance. Zvečer sva sicer hotela malo naokoli, pa dežuje in sprehod na pivo je odpadel.

Glenda v marini Palmas del Mar računa in računa in zaračuna tedenski privez ona že ve kako dolgo bova čakala SL paket

marina je na pol prazna

in spet ti nesrečni koli za privezovanje-ti so bili železni , rjasti

na nasprotni strani čisto prazen pomol, na njemu kraljujejo ptiči

tudi v naši vrsti so na vsakem kolu ptiči...ponekod v paru

2. april 2024, torek

Palmas del Mar, Puerto Rico

Dan brez štosov, drugega aprila smo. Najameva avto, kar ne gre brez komplikacij. Ob devetih, kot sva zmenjena za "delivery", ne pripeljejo avta. Po nekaj telefonskih klicih pridejo po naju in avto prevzameva uro kasneje pri njih.

Opravitki so vsi po vrsti stresni. Pa ne, da bi bilo kaj zahtevnega, problem je v nerazgledanih Amerjih. To, da Libertyju razloživa, da bi rada predplačniški paket, kot ga imava sedaj za en mesec, podaljšala še za naslednji mesec, traja in traja. Ko prodajalka končno razume, kaj želiva, jo zamenja druga, ki je specialistka za "prepaid 5 GB one month data plan" in ko ona zadeve vzame v svoje roke, je vse skupaj urejeno v četrto ure. Ah, ja...

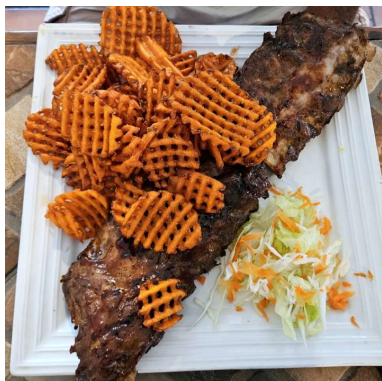
Potem greva po plinsko steklenico v Home Depot. To, da bi naše Campinggaz bombule filali, je itak iluzija. Spet se prodajalci menjajo (mislim, da sva jih imela skupaj šest), eden je večji strokovnjak od drugega. Po tituli. Po znanju so vsi... (cenzurirano) In vse, kar potrebujeva je polna jeklenka in priključni kabel za to jeklenko. Vse imajo na policah, pa traja skoraj pol ure, da uspeva kupiti.

Pri amortizerju za platformo sem takoj ustrelil z največjim kanonom (zavil sem v najbolj pravo trgovino), pa je, sicer silno ustrežljiv prodajalec, telefoniral naokoli (on tega itak še nikoli ni videl) in na koncu po nasvetu kaj-vem-koga našel nekaj podobnega (a toliko različnega, da itak nič ne koristi) na Amazonu, currently not available.

Obupal sem. Ne grem se več. Pa danes sploh ni več prvi april. Kako bi to izgledalo včeraj, si ne upam niti pomisliti. Kakorkoli, nekaj naslednjih zadev je šlo bolj gladko. Kupila sva si nekaj malega cotic in nekaj malega hrane.

Mene je brico (brez čakanja in naročanja) po več kot štirih mesecih fino oskubil. Spet sem dober za naslednjih nekaj mesecev. Tudi Vesno je teta v beauty salonu malo uredila. Celotno PDF datoteko so nama v papirnici natisnili s telefona.

Po eni uri čakanja v ne ravno up-market oštariji pri morju, sva na mizo le dobila naročeno. Vesna grouperja (v čebulni omaki, sic!) z bananami za prilogo, jaz XXXXXL rebrca s sladkim krompirjem. Hrana povprečna, porcije (pre)velike. Glede na kakovost hrane in hitrost postrežbe, precej predrago.

Tone je kar zavzdihnil, ko je dobil krožnik na mizo: le kdo bo to pojedel.... moje dušene čebule na ribjem fileju nisem fotografirala

3. april 2024, sreda

Palmas del Mar, Puerto Rico

Še en dan v rolajoči marini. Vala je v marini odločno preveč. Očitno je bila zgrajena brez načrtovanja hidrodinamike. Res, da nisva ravno eksperta za marine, a v tistih, kjer sva bila do sedaj, sta bili glede vala slabši le na Rodosu in Tenerifi. Vsekakor pa so bila sidrišča na Culebri in Viequesu bolj mirna.

Vesna vrne rentiča, jaz ta čas in še malo po njenem povratku službujem. Potem se Vesna loti pranja posteljnine, jaz pa pretakanja plina v naše jeklenke. Pol ure dela. Toliko planiram.

Gredo pa stvari iz slabega na slabše. Najprej me še med pripravami za pretakanje plina prekine ugotavljanje, zakaj je voda v bojlerju mrzla. Ko to (hitro) rešim in se vrnem k plinu, se oglasi pumpa za vodo. Očitno varnostni ventil na bojlerju ni deloval in se je snela ena izmed cevi pred bojlerjem. Jasno, pumpa je začela veselo pumpati vodo iz tanka pod podnice. To je treba čim prej sanirati, plin lahko počaka. V roke vzamem vrtalnik in vodno pumpico zanj, da to počistiva. Ampak. Ta pumpica že dolgo ni bila v uporabi (ju-hu-hu!) in od dolgočassenja je crknil semering. Vse naokoli šprica pri osi. Prekinem sanacijo poplave in se grem sanacijo zmočene bormašine in potem še sanacijo pumpe. In na koncu se gre Vesna še sanacijo pošpricanega salona. Ah, ja... Ko končno pobriševa vse tako, kot je treba, lahko nadaljujem s plinom.

Ampak. Tile Ameriji so prebrisani, vse je dvakrat varovano. Navadni ventil ima podtlačno zaporo. Plin se ne pretaka, tako, kot bi se moral. Pa se čudim, gledam, razmišljam in sprašujem gugla za nasvet. Nobenega pametnega nasveta ne dobim. Potem le nekako s šivanko onespodobim v priključek vgrajeno varovalo. Toliko, da lahko vsaj malo nafilam naše Campinggaz bombule. Premalo. Morda ga bo dovolj za en teden, potem pa Tonček ponovi vajo. Po možnosti nekje sredi pasaže v metrskih valovih. Na vsak način bo prava rešitev, da najdeva v kateri izmed manj pravovernih držav polnilnico, ki napolni tudi Campinggaz jeklenke.

Starlink se je danes odpeljal iz Panama Cityja v Cincinnati, US. Tam je presedel na letalo za San Jose, tisti San Jose v Kostariki. Le kam bo odšel na izlet jutri?

parček na prvem kolu se je nonstop kljunčkal ... pelikani pa mrko opazovali

dva pralna in dva sušilna stroja s klimo in sedežno garnituro; mizo kjer bi pa perilo zlagali pa ni bilo ... hm....

4. april 2024, četrtek**Palmas del Mar, Puerto Rico**

Dopoldan službujem, popoldan šraufam. Nič mi ne gre od rok. Vesna pere perilo. Njej gre od rok. Kvoterji. Ob petih popoldan imava dela dovolj, pojeva kosilo in se odpraviva malo naokoli.

Up-market naselje ne naredi vtisa. Sami condomiumi. Končno le najdeva mall, ki pa je zelo bleda senca česarkoli v Evropi. Nekaj plastičnih lokalov in ena trgovinica. In bolj kot ne brez publike. Očitno se ljudje tukaj ne družijo po lokalih.

Imajo pa brivca s tipičnim vrtečim se valjem. Pa pobaram AI, zakaj imajo brivci po vsem svetu pred vrati vrteči se valj z modro, belo in rdečo spiralo. Odgovor prileti v sekundici in sedaj vem. V preteklosti so bili brivci tudi kirurgi in rdeča barva je barva krvi, bela pa barva povojev (le čemu služi modra?). Kakorkoli, AI-ju pač ne morem zameriti, itak so ga naredili Amerji.

Pa se usedeva na pijačko. Jaz pijem pivo, to je klasika. In klasika je tudi, da je v steklenico pivosod na Portoriku vtaknjena papirnata serveta. Pobarava kelnerja, zakaj? Pa ne ve. Njemu so rekli, da mora tako delati in ne sprašuje, zakaj? Buh-ne-dej, da bi delavna sila vedela karkoli, kar se ne tiče njihovega ozko določenega dela. Potem bi začela morda celo razmišljat. Kar se servete tiče: verjetno so pred stoletji koga motile muhe in je to uvedel v svoji oštariji. In tako je ostalo do sedaj po vseh oštarijah (ko niti ni muh).

V plastični deželi, postrežejo gostu, ki sedi na plastičnem stolu za plastično mizo, cocktail v plastičnem piknik kozarcu s plastično slamico. Kelner tudi tega ne zna razložiti. Verjetno zato, da ni treba pomivati in je ceneje za goste, meni. Da je zato, ker je industrija plastike zlobirana, niti ne pomisli. Živela ekologija! Kar se pa cene tiče: neugledno servirana pijača stane po ceniku ducat zelencev. Plus tax, plus tip. Kar na koncu znese skoraj 16 dolarčkov. Res, da sva uradno na up-market lokaciji, izgleda pa to tako, kot en vaški bife nekje na Dolenjskem.

Vesna, ki se rada pogovarja z domačini, pobara našega prinositelja pijače, kako bi jutri skočila v trgovino - najbližja s pravo robo je oddaljena 8 km. Z avtom, je strumen. Ja, kaj pa če je najino prevozno sredstvo barka? Uf, pravi, to je pa »good question«. Menda obstajajo taxiji, samo on tega ne ve, se še nikoli v življenju na Portoriku ni peljal s taksijem. Si pa vzame čas, s telefonom brska po netu in nama napiše tri različne taxi številke (hja, to bi znala tudi sama). Amerji...

5. april 2024, petek**Palmas del Mar, Puerto Rico**

Nekaj konektorjev mi manjka, da bi lahko vgradil kontroler alternatorja. To prodajajo v dobro založeni trgovini nedaleč stran. Ampak. Nedaleč stran v Združenih državah pomeni "nedaleč stran za avto". Avta pa nimava. Peš se tukaj sploh ne da nikamor, enostavno ni poti za pešce. Ali kolesarje. Le za golf vozičke je urejeno v našem up-market kondomskem naselju. Torej, rentič. Za konektor bom dal dolar ali dva, za rentiča pa nekaj deset. Opcija je sicer še taksi, cenovno pa ni bistvene razlike. In če v prvi trgovini nimajo, kar iščem in je treba v drugo preko ceste, spet poje taksi. Peš se tudi to ne da narediti.

Vzameva rentiča, jaz kupim, kar potrebujem in se vrnem na barko, da dokončam montažo. Vesna pa vzame avto in danes se gre turizem. Kako izgleda turizem v Združenih državah, je menda jasno. Z avtom od trgovine do trgovine, od malla do malla. Česa drugega se tu itak ne da početi (če odmislim, da se med nakupovanjem lahko zavije tudi v katero izmed neštetihih fastfudžinjic). Seveda, vse z avtom. No, velike šoping centre imamo tudi pri nas, ampak niti približno niso tako dolgočasni, kot tile tukaj. In ja, za kupovanje ni nujen avto. V BTC greva midva vedno od doma peš in med trgovinami se tudi pešačiva.

Vesna je cel ljubi dan po trgovinah in v desetih urah uspe narediti »le« 13.000 korakov, pa je prečesala vse trgovine v Humacau po dolgem in počez. Razliko korakov, ki manjkajo do deseturne hoje, je naredil avto.

Jaz na barki naredim, kar sem planiral, ne morem pa preveriti. No, nočem preveriti. Kako se polnijo akumulatorji z motorjem lahko preverim, ko ni sonca. Zvečer ali ponoči. Ampak. Do sedaj sva bila v marini praktično sama. Popoldne pa sva dobila sosede, parkirali so jih točno ob nas. In zvečer sedita v kokpitu in bereta. Nočem zganjati hrupa. Mogoče jutri izplujeta ali pa se vsaj odpravita na večerjo (Angleža sta, za njiju je ameriška hrana verjetno celo prebavljiva).

Starlink se je včeraj iz kostariškega San Juana sprehodil nazaj v Cincinnati in od tam danes v portoriški San Juan. Na trackerju piše, da je bil ob šestih zvečer tudi dostavljen. Hmmm... le zakaj midva tega ne veva?

Palmas del Mar, Puerto Rico

manjši bazen v marini

zraven bazena oštarija, vendar oštarija je odprta šele, ko se bazen zapre (po 16.uri)

...še vedno vidiš naokoli kar nekaj folka z maskami ... čistila uničijo covid ... posel na račun covida še vedno cveti

sem pa v trgovini zasledila dalmatinsko marmelado ...

6. april 2024, sobota

Palmas del Mar, Puerto Rico

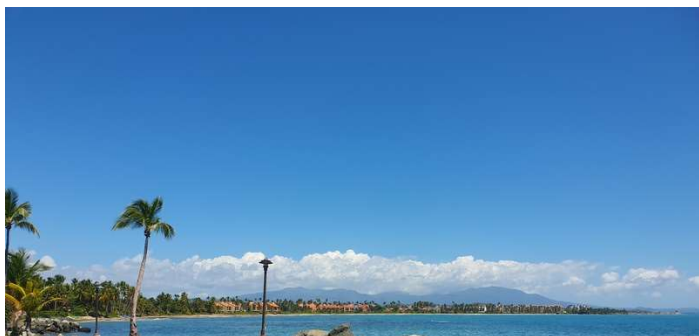
Starlink je bil včeraj res dostavljen. K varnostniku. Na recepciji zjutraj o tem še nič ne vedo. Ko pa se Vesna vrne z vračila rentiča (in še kratkega skoka spotoma v trgovino), je paket končno na recepciji marine. In po desetih minutah tudi že na strehi Male. In celo dela in celo hitreje vzpostavi povezavo, kot je bilo to do sedaj. Vidi čudo!

In tako imava sedaj problem. Paket je na srečo prišel brez naslova, kam ga poslati. Tega moram od Starlinka šele pridobiti. Ampak, le kam naj mi sedaj pošljejo naslov in kodo za DHL? Nekako sva planirala Mehiko, pa nama je iz pogovora v pogovor manj zanimiva. Komplicirana birokratska država za izžemanje turistov. To moti mene. Pod vodo pa tudi naj ne bi bilo kaj posebnega. To moti Vesno. In predvsem brez dobrih sidrišč. To moti oba. In kar glede sidrišč velja za Mehiko, velja podobno tudi za ostale države Srednje Amerike na tem področju.

Ampak, kam pa? Opcij je nešteto. Nobena pa ni idealna. Jaz bi šel najraje na Pacifik. A kaj, ko je do prvih otokov (če ne štejem Galapagosa, kjer je postanek po novem precej kompliciran) dobrih štiri tisoč milj. In potem je treba priti še nazaj do Evrope. Opcija so Bahami, ki so nama ostali v lepem spominu, pa ne vem, če se mi spet ljubi biti živčen za vsak centimeter, vode pod kobilico. Lahko bi ostala na Antilih in poleti cikcakala med hurikani, pa meni to ni najljubši konec sveta. Ali pa pustila barko v Panami in odletela domov. Celo nama ljubo Južno Afriko sva imela v mislih. Le v Mediteran se nama še ne gre. Kakorkoli, odločitev bova morala hitro sprejeti.

Sem pa zato danes previdno sprogramiral nov alternator in prižgal motor in - glej si ga no, glej - nič se ni pokadilo, vse sem prav zvezal in kot kaže tudi prav sestavljal. Še besedico o programiranju. Prav user friendly ni. Pravzaprav je idiot friendly. Na treh sedem segmentnih ledicah se vrtijo neke kode, za katere še avtor brez navodil najbrž ne ve, kaj pomenijo. V pravem trenutku je potrebno z magnetom sprožiti magnetni rele in potem nastaviti nastavitve za to kodo. Spet z magnetom. Če se magnet drži kratko nad magnetnim stikalom, pomeni nekaj, še se drži dolgo, nekaj drugega in še se pritisne, spusti in drži, pa nekaj tretjega. Če mojstri mislijo, da sem si kaj od tega pri svojih že malo skleroznih letih zapomnil, živijo v življenjski zmoti. Brez navodil nimam niti najmanjše šanse, da kar koli nastavim.

In tako je minil še en dan vsiljenega bivakiranja v marini sredi kondominija.

plaža v Palmas del Mar

7. april 2024, nedelja

Palmas del Mar, Puerto Rico

Danes je dan za na bazen. Samo za naju so ga zgradili. Voda in zrak sta iste temperature. Prijetno. Le nekaj manjka. Floating table. In na njej pivo, ki ima vsaj dvajset stopinj manj, kot voda v bazenu. In butler, ki bi prazne steklenice takoj zamenjal z polnimi. Ampak. Ne, da piva ne postrežejo v bazen, še kupiti ga ni kje. Oštarija je zaprta, na avtomatu pa (razumljivo) prodajajo samo soft drinke. Pobarava varnostnika, kje se da dobiti pivo. V trgovini na vrhu hriba, je strumen. Pokličita Uberja, da vaju pelje tja, še doda. Amerji... No, pa se varnostnik vseeno izkaže. Čez pet minut se vrne s pivom iz svojega hladilnika. Gratis. No, gratis je do popoldan, ko se "kao slučajno" pripelje na naš pomol. Jasno, da sem mu dal pivo iz našega hladilnika.

Zvečer se odpraviva v oštarijo, ki jo gledava že od kar sva prišla v marino. Greva brez Uberja. Dobre pol ure sva hodila, da sva prehodila 200 m zračne razdalje brez višinske razlike. Preko 2 km v vsako smer, Obhoditi je pač potrebno vse kanale s privatnimi privezi pred hišami. In ker tukaj nihče ne hodi peš, niti pomislili niso, da bi morda kje zgradili kakšno brv, ki bi pot lahko močno skrajšala. Tudi pločnika niso zgradili ob cesti. In ob cesti tudi ni nobenega kafiča, nobene oštarije, celo nobene trgovinice ni. Nič. Le kondominiji vsemogočih oblik se nizajo en za drugim. Brez duše. Ljudje tukaj res, da govorijo špansko, pa je tako zelo drugače, kot v Španiji. Združene države v svoji, za moj okus, najslabši luči.

pogled iz bazena na morje, ki danes ni bilo najbolj mirno

pa se hladiva v toplém bazenu (še vedno hladneje kot na Mali)

vsak pol malega piva sva spila.... pa še premišljevala sva: vzeti iz svojega hladilnika pivo ali ne ?

v marino se je pripeljal katamaran, posadka je oboževalec Trumpa

Palmas del Mar je ogromno naselje z golf igriščem ter samo nekaj oštarijami; delujejo bolj vikend/počitniške variante in ima verjetno stalnih prebivalcev bolj malo

seveda je to ogromno naselje varovano z varnostniki, rampami ipd ... bolj kot ne spalno naselje

nekateri hiške imajo tudi privez

pogled na vhod v marino z druge strani

pogled na marino iz oštarije na nasprotni strani marine

ribja restavracija (cen nisem preverjala)

v oštariji sva spila samo eno pivo in spet nazaj na Malo

8. april 2024, ponedeljek

Palmas del Mar - Punta Arenas, Vieques, Puerto Rico

Natočiva gorivo. To se naredi kar na privezu. Prvič sem videl tak sistem. V pomolu so vgrajene cevi z nafto, tanki so pred marino nekaj metrov nad morsk gladino. Marinero se pripelje z golf vozičkom, kjer ima na prikolici cev in števec. Klik-klak priključi in že se lahko toči gorivo. Voila. Malo dražje, kot na črpalkah, je to gorivo, je pa sila priročno. Nekako je kar običajno, da je diesel v marinah dražji, kot na cesti in me teh nekaj centov niti ne moti. Itak je pa to tukaj v prosti prodaji v marini še vedno pol evra ceneje, kot v Sloveniji na reguliranih cestnih črpalkah. In najina poraba goriva je zgolj simbolična. Za zadnjih 3.000 milj sva ga potrebovala le 150 litrov.

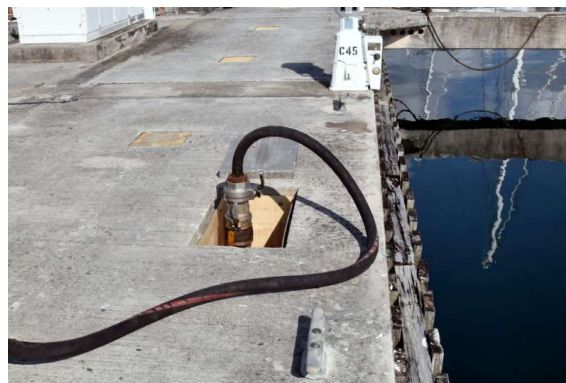
Potem izplujeva in se prestaviva na najbolj zahodno točko Viequesa, Punto Arenas. Roadstead, a za postanek za snorklanje preko dneva, ko ni vetra, bo v redu.

Danes je na našem koncu planeta viden sončni mrk. Malo severno od nas celo popoln sončni mrk. No, pri nas je viden le oblačni mrk, sic!

Ni pa oblačno vreme ovira za Vesno, da ne bi šla v snorkleraj. Niti ni ovira močan in (za tropske razmere) razmeroma dolg naliv. Toliko časa je pod vodo, da sva na koncu prepozna za premik na kakšno bolj zaprto sidrišče. Ponoči bo tukaj po napovedih začelo vleči. Očitno bova premik morala storiti jutri zjutraj, veter se bo v naslednjih dneh samo še krepil.

tankanje na pomolu marine

v pomolu imajo v luknji priključek na cev do cistern, ki so na začetku marine

ko sem šla v vodo je bilo oblačno, čez nekaj časa pa že kar črno na nebu

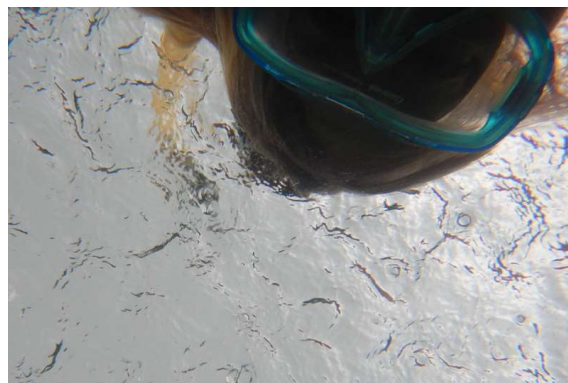
zgornja fotka pogled iz kokpita, spodaj pa, ko sem bila čisto blizu; od daleč deluje kot večji katamaran

... in potem se usuje nevihta, krepka, dež me biča po hrbtu

Male sploh ne vidim

fotič pod vodo gleda proti meni ... kot bi bila moja glava v/na ledu

...potem se za trenutek umiri nevihta in potem spet udari....prvih 10cm morja se je ohladilo, pa še vedno prijetna temperatura

nisem bila edina v tej dokaj dolgi nevihti sama.... ena skupina učencev potapljačev

končno vidim Malo pred seboj ... je bilo pa zelo težko plavati proti toku/proti Mali ... kar naporno in počasi je šlo, dež pa kar ni pa ni nehal padati

... še malo pa bom na Mali; danes pod vodo bolj malo, je pa vsaj ena nova trofeja...fotke jutri ...

9. april 2024, torek

Punta Arenas - Sun Bay, Vieques, Puerto Rico

Noč je bila deževna in proti jutru vetrovna z vetrom iz različnih smeri. Na roadsteadu to pomeni, da sva bila občasno tudi na valu z odprtega. Zjutraj zato takoj (no, po kavici in zajtrku) odcepetava v najbližji zaščiten zaliv, kjer imava možnost oddingirati v bližnjo vasico Esperanza. Pa najbrž ne bova šla. Poznava jo. Gostilnica ali dve, trgovinica in suvenirščinca.

Nekaj službujeva, nekaj se dopisujeva z boatyardi. Slednje dela Vesna. Če namerava delati daljšo plovbo, bi bilo smiselno na sveže prepleskati podvozje. Ampak. Bova videla, kako bo. Povpraševanje je bilo poslano na več naslovov na različnih koncih karibskega morja. Odziv je naključen. Tisti, ki bodo poslali ponudbo, pridejo v finale, ostali izpadejo že v (pred)kvalifikacijah. Če bova sploh delala antifouling? Jaz se dopisujem s Starlinkom, kam in kako jim dostaviti "faulty kit". Odziv se jim je popravil. Iz enega tedna na dva dni.

Po deževni noči in oblačnem dopoldnevu imava sončno popoldne. In na žaru spečeva dobro ameriško meso. Res je dobro! Le kako ga lahko v oštarijah tako pokvarijo?

Zvečer pa le dočakava karibsko vzdušje. Na plažo se pripelje osebni avto in vključi svoj HiFi. In zavrti glasbo celemu otoku. No, če se ragegeju sploh lahko reče glasba. Od vseh besed prepoznam le »marihuana« in »manjana«. Verjamem pa, da je besedilo izredno globoko. Nekaj sto metrov od izvora zvoka, sredi morja, je tudi v podpalubju glasba tako glasna, da se morava precej na glas pogovarjati, da se sploh slišiva. Koliko decibelov je to v kabini tega avtomobila, lahko samo ugibam, jih je pa verjetno več kot nekaj metrov stran od vzleta vesoljske rakete.

današnje sidrišče v Sun Bay

ogromen zaliv, peščena obala, dno je pa več ali manj trava

samo še ena jadrnica je v tem zalivu poleg naju

dopoldne je bilo bolj oblačno zato verjetno tudi ni bilo veliko obiskovalcev....

pa še nekaj podvodnih fotk iz Punta Arenas včerajšnja trofeja : jež po imenu *Astropyga magnifica* Magnificent Urchin (Lili pomagala pri imenu) ... menda ni strupen

spužva kot vaza (*Elongated Vase Sponge* z *Y Branched Algae*) z algami

skat se je skrival pod previsno nižjo steno

zadnje čase polže king helmet zelo pogosto videvam in vse so živi

srečala dve želvi

hobotnica se skriva v conchiji

10. april 2024, sreda

Sun Bay, Vieques, Puerto Rico

Starlink se ne javlja. Čakava.

Nov kontroler na alternatorju (pre)dobro opravlja svojo funkcijo. Akumulatorje hitro polni, vendar na račun segrevanja alternatorja (magic comes with a price, sic!). In ko ga že po kratkem času pregreje, ga izključi, da se ohladi. Lepo ga ščiti pred okvaro. Ampak, to je brez veze. Nič nisem naredil s to dodelavo. Potrebno bo dodelati še hlajenje alternatorja. Le to moram še stuhtati, kako? Prostora za karkoli dodajati v motornem prostoru je sila malo.

Dan je vetrovno precej bolj miren, kot je bil napovedan in zaenkrat ni razloga, da bi se selila na katero izmed bolj mirnih sidrišč. Morje je tudi dovolj mirno, da se Vesna odpravi na podvodni izlet. Vendar je na koncu precej razočarana. Prav veliko stvari ni videla.

Poizvedujeva, kje bi se dalo pobarvati podvozje. Zaenkrat se kot najprimernejši kraj kaže Curacao. No, bova še videla.

Precej tudi komunicirava s prijatelji in znanci. Vesna to počne rutinsko, jaz malo manj. Kakorkoli, prav razburljiv dan to ni bil.

velike anemone različnih barv

v conchija se je skrila rak

v luknji se je skrivala hobotnica

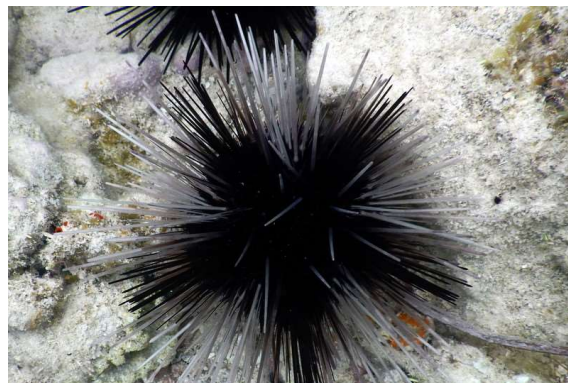
ali sta ali nista iste vrste?

zanimiva vijolično zelena korala

mini morska zvezda v korali

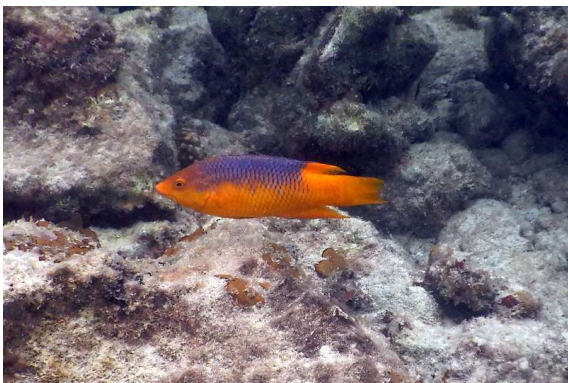
... počasi je začel siveti :)

čisto do konca zaliva sem plavala...vse skupaj 2,40 ure
...danes niti ni bilo toka in je bilo lažje

ribe skoraj ne zaznaš, dobra kamuflaža

11. april 2024, četrtek

Sun Bay, Vieques, Puerto Rico

Starlink tudi danes ni ponudil rešitve. Mislim, da jih sploh ne zanima ali bova vrnila staro opremo ali ne. Ali pa potrpežljivo čakajo, da mine rok za vračilo in potem (v skladu z drobnim tiskom) zaračunajo nevrnjeno nedelujočo opremo kot novo.

Tudi današnji dan sva prebila na barki, ne da bi šla na obalo. Še pred ne dolgo tega sva se čudila ljudem, da ne zapuščajo barke, sedaj sva pa sama postala taka. No, ne vem, kaj novega in razburljivega bi lahko doživela na obali? Razen tega, da bi bila mokra, ko bi se z dingijem vozila po vetru in valovih.

Nekaj malega sva službovala, večino časa pa sva prebila v komunikacijah s Slovenijo. In raznimi deli Amerike. Ter študiranjem takih in drugačnih informacij z neta. Vse bolj realna postaja opcija, da se v kratkem odpeljeva na Curacao i-ko-šljivi-Starlink.

Vendar, še prej morava po zarpe na CBP. Ta je na drugi strani otoka. Predaleč za pešačenje in preblizu za rentiča. Upam,

da imajo taksije na tem otoku. Avtobusov preverjeno nimajo. Ipak smo v Združenih državah.

Kdaj bova Španske Deviške otoke zapustila, še ne vem. Če ne greva v nekaj dneh, bova morala počakati na lepše vreme. V drugem tednu imava napovedan prehod fronte z nevihtami. V tako ne bi rinil.

danes nisem šla snorkljati, preveč vetra in vala

na vzhodnem koncu tega zaliva sem našla neke ostanke ohranjenega reefa , očitno je ostali del hurikan uničil

vse to so včerajšnje fotografije ... na obali danes nič novega-pogled iz kokpita

12. april 2024, petek

Sun Bay, Vieques, Puerto Rico

Vetrovno in deževno je. Pravezprav so nevihte, a so tako pogoste, da jih mirno lahko okarakteriziram kot deževje. Res, da trajajo le po deset minut, a je tudi pavze med njimi skoraj manj kot deset minut. Vetra je za 5 Bf in to pomeni, da se ob nevihti dvigne na preko 30 vozlov, morda na 35 vozlov. Ne merim ga, pogled na spenjeno morje je dovolj za oceno. Sidrana sva v redu, premaknila se nisva niti za centimeter. Črta gibanja na sidrnem alarmu je packa, skoraj pika. Le val se je začel valiti v zaliv okoli ovinka. Vendar v takem vremenu ne grem iskati sreče po plitvinah.

Še vedno ne veva, kaj bi. Če želiva zapustiti Portoriko, morava to storiti jutri. V prvi polovici naslednjega tedna bo nad severnim Karibskim morjem slabo vreme. Če pa počakava in nevihte prevedriva tukaj, bo kasneje manj vala na plovbi. Sva pa oba že kar malo naveličana istega zaliva. Težka odločitev.

Težka je tudi komunikacija z boatyardi na tem delu sveta (tistem delu, do katerega se da pripluti gantlemansko, z vetrom). Večinoma se ne javljajo, pa sva poskusila z maili, sporočilnimi kanali, govornimi kanali. Še na najenostavnejši telefonski klic ne odgovorijo.

nekaj turistov je še vztrajalo navkljub vremenu potem pa

je začelo tako močno padati danes ni bil dan za plavanje

še v kokpitu nisi mogel sedeti, v salonu pa taka vlaga, da je kar teklo od naju

smo dobili soseda, vsaj 60 ali več čevljev dolga ...

13. april 2024, sobota

Sun Bay, Vieques - Playa Melones, Culebra, Puerto Rico

Izpluti ali ne izpluti, to je sedaj vprašanje. Kar ne veva, kaj bi. Vremensko okno se za nekaj časa zapira. Vendar, če sedaj izplujeva, bova imela precej vala. Pa še po papirje bi morala s taksijem. Odločitev je težka, a je vseeno soglasno sprejeta. Prestavila se bova na Culebro, tam so cebepejevci (CBP) na peš razdalji od mestnega pomola in Portoriko bova zapustila z naslednjim vremenskim oknom.

Prve pol poti je zelo naporne. Plujeva proti vetru (4-5 bofore), valu (preko metra) in toku (dobrega pol vozla). Rezultat je obupno počasna in zoprna plovba. Za dvanajst milj sva potrebovala štiri ure. Ko na koncu otoka obrneva za 90 stopinj, je slika popolnoma drugačna. Podobno razdaljo prejadrava v uri in pol.

Priveževa se na zastonj bojl, edino na vidni razdalji in sama samcata uživava v turkiznem morju. Vesna tudi v snorklanju. Pravi, da je bilo lepo. In spet se je naučila nekaj novega. Do sedaj je mislila, da so koralne grebene zgradile korale. Še več, prepričana je bila v to. Tako, kot s(m)o prepričani tudi vsi ostali prebivalci planeta. Ampak, ne! To ni res. Na lastne oči se je lahko prepričala, da koralne grebene gradijo ljudje. Tudi tukaj na dnu morja nastaja nov koralni greben. Takšen, kot je postavljen tudi nekaj zalivov južneje. Sedaj je znanstveno dokazano, da koralne grebene gradijo ljudje. Vsaka znanstvena teorija mora biti ponovljivo dokazljiva na različnih koncih sveta. In ta je. QED.

Kot kaže danes (popoldan), sva se kar dobro odločila. Lep dan sva ujela za kopanje in snorklanje, naslednje deževne bova pa itak prevedrila. Tako, kot sva včerajšnjega. Za slednje je pa precej vseeno, kje sva. Zvečer si privoščiva dobro ameriško meso z ameriškega žara, zakurjenega z ameriškim ogljem. Da se ve, kje sva!

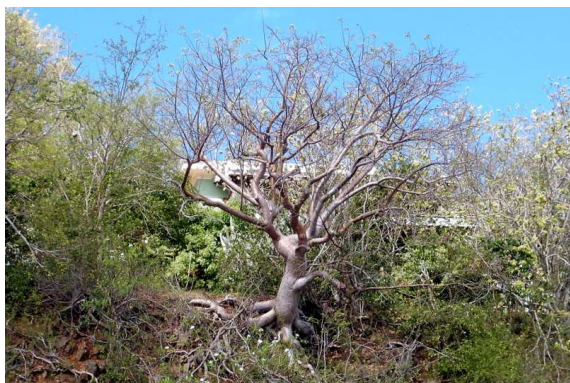
Danes sem med motoriranjem malo eksperimentaliral in meril temperaturo motornega prostora. Že to, da odprem stranske lopute in namestim ventilator na eno od njih, je dovolj, da ostaja alternator hladen, kot špricer. Sedaj moram samo naštudirati, kako bi to izvedel trajno in ne eksperimentalno. V naslednji fereteriji bom tako iskal ventilatorje in cevi za odvod zraka...

v tem zalivu samo ena boja, sidranje prepovedano

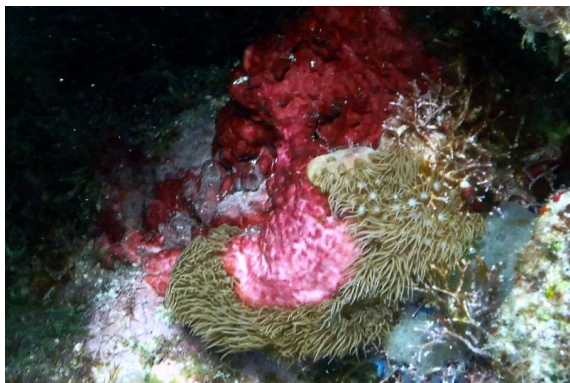
*kakšne pretirane gužve na plaži ni bilo, pa tudi v vodi ne
čprav je bil lep sončen dan*

odštekane oblike drevo

*malo naprej kjer sva privezana na bojo se je začel koralni
greben ...*

*kamorkoli si pogledal same pahljače skozi katere so se
prebijale ribice*

*ta je bila pa velika več kot pol metra v dolžino ... na tem
koncu je bilo več rib večje velikosti kot običajno*

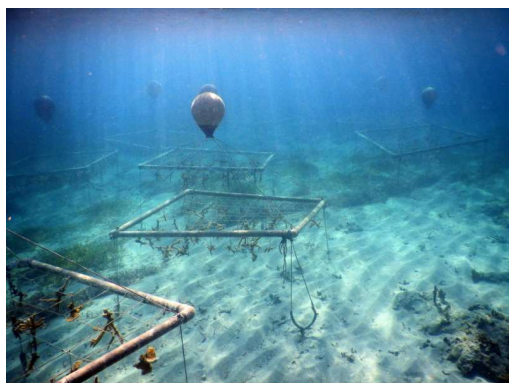
čudovite vijola spužve (shallow water strawberry sponge)

glava z možgani in glava brez možganov :)

med snorkljanjem naletim na dva potapljača, ki nista lovila rib, rakov ampak postavljala v povezavi s koralami...no ja, plastične vezice niso ravno ekološke kajne? če se že gremo, da hočejo pomagati naravi

takole pa gradijo koralni greben ;

to je ravno tako umetno narejeno in nekaj s plastiko označeno; korale bodo zrastle, plastika pa bo še v morju nadaljnjih 1000 let...toliko o ekologiji in človeške koristnosti v naravi

14. april 2024, nedelja

Playa Melones - Ensenada Dakiti, Culebra, Puerto Rico

Prav hudo miren zaliv to ni, zato se po zajtrku prestaviva v Ensenado Dakiti. Tako sva za reefom in imuna na val. Spet sva bojana. Vesna gre na snorklanje, jaz ostanem na barki. Kot običajno. Vreme se kviri in za snorklanje je smiselno izkoristiti čas, ko še ne dežuje. Mislim pa, da je Vesno bolj od snorklanja zanimal »Floating Bar & Restaurant«. Razočarana pove, da morda je nekoč res tam kaj bilo, da pa ni več. Nič hudega, si mislim, itak verjetno ne bi šla.

Opoldne se počteno ulije in potem dežuje v presledkih ves dan. Podobno, kot predvčerajšnjim, so tudi tukaj nevihte ena za drugo. Vreme je primerno za delo, zato se lotim narediti nekaj na zalogo. Ni majhna zadeva. Še (vsaj) jutri lahko nadaljujem z delom, ko vremenska napoved tudi ni rožnata.

Danes me je Vesna zaposlila v kuhinji. Za solato sem moral narezati zeljnato glavo. Saj, nekako sem to zmožgal, moram pa vseeno počteno priznati, da mi rezanje zelja niti približno ne gre tako dobro od rok, kot rezanje pršuta in ostalih suhomesnatih izdelkov. Je bilo pa vseeno kosilo boljše, kot bi bilo na tisti floating birtiji, če bi bila v pogonu.

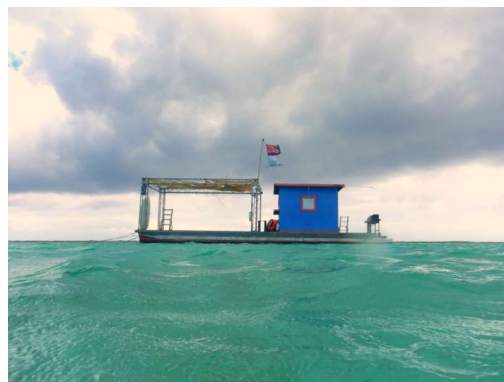
danes sem si za cilj postavila priplavati do dveh plavajočih plovil, ki sva jih od daleč vsakič videla, ko sva plula mimo kaj je to za eno plovilo, nimam pojma

je pa pod njim kar nekaj življenja

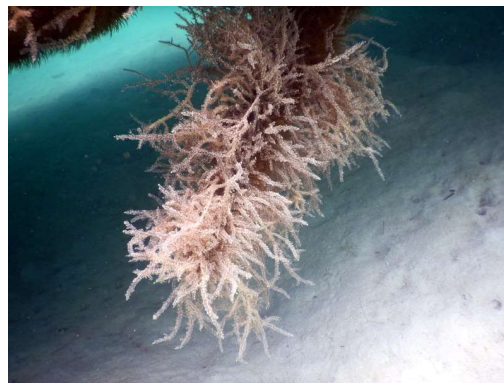
mangrove tunicate

oštarija, floating restaurant

zanimivo, da imajo še vedno roštilj na plovilu, mogoče pa je oštarija odprta le za organizirane zabave? kakorkoli, danes zaprto :)

se pa oštarija že dolgo ni premaknila s priveza (boja), krmilo čisto zaraščeno

pod oštarijo veselo rastejo anemone ipd

dvignem en šop pokojnih koral in pod njim zagledam enega ogromnega dolgega črva

in, če je bilo napovedano, da bo dež, potem dež je... kakšna razlika v istem trenutku: nad morjem krepka nevihta, pod morjem čista spokojnost...

Pederson Cleaner Shrimp se skriva v anemoni

Angelfish

Mala bo po včerajšnji rahlo slani plovbi danes lepo stuširana ...

15. april 2024, ponedeljek

Ensenada Dakiti, Culebra, Puerto Rico

Ponedeljek je in uradniki so spet po službah. No, naj bi bili. Vsi niso. Cebepejevec na Culebri pride v službo šele v sredo. Do takrat je mejni prehod zaprt. No, saj pred sredo itak nisva imela v načrtu, da bi izplula, le zarpe bi lahko dobila kak dan prej, da se tik pred odhodom ne bi ukvarjala še s tem. Bova pa v sredo to počela.

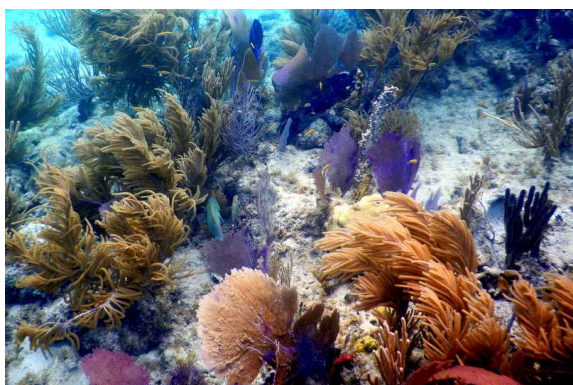
Na Curacau preveriva ali imajo ves potrebni material. Imajo ga, cene so konkurenčne. V Sloveniji se pozanimava, kaj je boljše in kaj slabše. Devetintrideset je boljše od osemtrideset. Logično. Vesna se zmeni za lift-out v Willemstadu v torek. Do tja je tri dni plovbe. Končno imava plan, ki se ga morava držati. Vzpodbudno.

Danes je vetrovno in je dan bolj primerno izkoristiti za delo, kot za plavanje. Tega se drživa. Dežja vsaj preko dneva ni, čeprav je bil napovedan. Hja, te nevihte so ali pa niso in so tu ali pa tam. Odvisno od sreče na najini mikrolokaciji.

Opazil sem pa tudi to, da se nihče ne sekira, če se človek ne drži tistega, kar piše na boji (»day use only«). Praktično vse boje so bile zasedene, ko sva včeraj priplula. In vse boje so zasedene tudi danes. Z istimi plovili. In, mislim, da jutri ne bo dosti drugače. Razen, da se bova morda midva premaknila v Ensenado Hondo (»ensenada honda« po špansko pomeni »globok zaliv« in to ime zaliva se na tem področju precej ponavlja).

pa še nekaj fotografij iz Playa Melones

16. april 2024, torek

Ensenada Dakiti - Pirato Cayo, Culebra, Puerto Rico

Starlink, poglavje MMMCDLXXIV. Odgovor na moj včerajšnji mail je bil že danes, neverjetno. Najprej je odgovoril Jonathan in potem še Cynthia, kdorkoli že se skriva za temi imeni. In odgovor je vseboval natančen opis, kako se spreminja naslov (kar itak vem, ker sem ga že spremenil). Na koncu tega zelo dolgega in podrobnega opisa pa je bil stavek, ki je bil verjetno edini dodan za moj primer in sicer, da se naslov ne da spremeniti na drugo državo. Ter da naj se javim, ko bom v Panami. Pa sem odgovoril, da bom in (neverjetno!) odgovor "Sounds great Anton. I look forward to your response." je priletel v minutki. Hja, to je očitno odgovoril AI. Toliko o tem, kako je Starlinkov help desk odziven. Ko sem jih jaz rabil, je trajalo en teden. Sedaj, ko oni mene rabijo (da dobijo nazaj svojo robo) so pa izredno hitri. Očitno tudi Starlink dela na neverjetnostni pogon...

Jutro je deževno in šele malo pred poldnevom se zjasni. Takrat se prestaviva dobro miljo v Globok zaliv. Po špansko se mu reče Ensenada Honda. Sidrišče pred mestnim pomolom je dvomljive kakovosti. Na nekaterih mestih sidro prime dobro, na drugih slabo. Sidrava se tam, kjer sva se že in tukaj vem, da prime dobro. Itak pa ponoči ne pričakujem česa hujšega. Po tednu dni, stopiva na trdna tla, da se znebiva smeti in da se prehrambna trgovina znebi nekaj robe. Prav veliko ne kupujeva, seliva se iz Združenih držav v kraje, kjer imajo boljšo hrano.

Preostanek dneva mine v službovanju.

testiranje malo drugačnega okusa piva ... oboje zanič

17. april 2024, sreda

Puerto Rico - Curacao (1. dan)

Edina sva si, da je Culebra najboljša destinacija na Deviških otokih. Dokaj lepi reefi za snorklanje, brezplačne boje za privezovanje in predvsem ni gneče. To je eden redkih koncev na Karibih, kjer ima človek lahko cel zaliv samo zase in kjer na obali ni masovnega turizma.

Večinoma tod plujejo le Američani. Verjetno zato, ker je za obisk Združenih držav z lastno barko potrebna ameriška viza za državljane vseh držav (razen Združenih držav, seveda). Pridobitev te vize ni enostavna, niti poceni. Če je že nimaš v potnem listu, je verjetno ne greš delati samo za USVI in PR. Brez vize je pa ta dežela zelo striktno off-limits za kruzerje. Nekdo je poskusil brez vize, naletel na zagamanega mejnega uradnika in brez pardona dobil žig "Persona non grata".

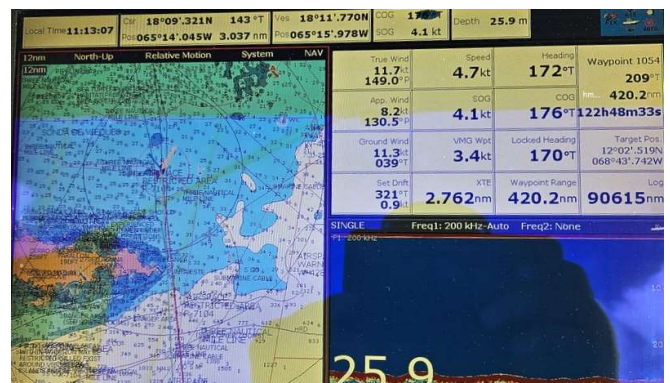
Tudi cebepejevec na mejnem prehodu na letališču (mejni prehod ni odprt vsak dan, zadnje tri dni je bil brez posadke) nama je danes razložil, da je malo več ljudi le ob velikih praznikih, kot je bila Velika noč. Tukaj sva bila in videla, da je bila takrat tukaj le zelo blede senca St. Anne na Martiniku (tudi ko ni praznikov). Danes je pa itak vse prazno. Za naju je to čudovito.

Ampak, vsega lepega je enkrat konec. Zjutraj pridobiva zarpe, se odsidrava in odjadrava proti Curacau. Vetra je za 3 Bf in še to od zadaj. Plovba ni hitra, je pa zato mirna. Po razburljivem vremenu nad Karibskim morjem zadnje dni, izgleda, da sva ujela vremensko okno z zmernimi vetrovi. No, bomo videli, pot je še dolga. Šele v nedeljo naj bi bila na cilju.

Popoldan imam spet vaje s Starlinkom. Ko zapustiva teritorialne vode Puerto Rica, neha delat. Pričakovano. Manj pričakovano (in v nasprotju s tistim, kar piše na njihovi spletni strani) je, da ne morem vklopiti oceanskega načina. Torej preklopiti iz neomejenega dostopa do interneta na tak, ki se plačuje po prometu. Preklop ni možen, če sem brez interneta, mobilni Liberty pa do sem ne vleče, sic! Nimam druge izbire, kot obrniti nazaj za miljo ali dve, resetirati Starlink in vklopiti oceanski način, ko sem še v teritorialnih vodah. Do sedaj teh težav nisem imel. Očitno bodo počasi začeli dodajati omejitve in višati ceno. Nekaj podobnega se je dogajalo tudi z Inmarsatom, ki sva ga uporabljala pred leti. Če se bo Starlink jutri zagnal, ko bova sredi morja, bom pa še videl...

no, pa gremo na jub

najmanj 420 nm plovbe nas čaka

18. april 2024, četrtek

Puerto Rico - Curacao (2. dan)

Razen nevihte v daljni okolici, ki je malo obrnila veter, je noč minila mirno. Vetra je bilo malo, večinoma 3 Bf.

Dan se začne delavno. Za oba. In to traja celo dopoldne in še velik del popoldneva. Ker imava čas, ko sva zaprta na barko sredi morja, je sedaj idealen čas za take zadeve.

Napredujeva počasi, vetra je 3-4 Bf iz čiste krme. Že tako počasna plovba je še v napačni smeri. Proti cilju plujeva s tremi vozli hitrosti. Ob dobrem vetru, bi za pot potrebovala slabe tri dni. Ker veter ni idealno dober, sem računal na štiri dni plovbe. kot pa sedaj kaže in če se bo tako nadaljevalo, pa celo pet, ker bova čakala na dan nekje zunaj. Ponoči v tisto vijugasto ožino med čermi, ki vodi v plitve vode Spaanse Water na Curacau res ne bi rad vplul. In se za povrhu še sidral med množico (tudi neoznačenih) plovil na dokaj majhnem sidrišču.

Vesna se dopisuje z boatyardom v Willemstadu. Sporočili so, da imajo prost privez šele v ponedeljek. In predlagali, da izvedeva manever "slow down" in priplujeva šele takrat. Torej imava sedaj dve opciji: plan C (sidranje v Spaanse Water v nedeljo) in plan D (privez v marini - boatyardu v ponedeljek). Za odločitev imava še čas, do cilja je še več kot 300 milj in najina hitrost je polžja.

jadramo počasi ...

... in nikogar daleč naokoli (niti na radaju) ni nobenega plovila

19. april 2024, petek

Puerto Rico - Curacao (3. dan)

Dva hladilnika, dva računalnika, vsa navigacija z avtopilotom, Starlink in še nekaj malenkosti terja svoj energijski davek. Sončne celice, pa čeprav so nesramno razkošne za 36 čeveljsko barko, so odločno premalo. Vsaj dve uri na dan je potrebno pretvarjati fosilno energijo v električno. In to delava popolnoma ekološko! Premikanje barke je namreč prepuščeno silam narave, ki ne vključujejo naprave za pretvarjanje linearnega gibanje v krožno. Torej je ekološko, drugače to ne more biti. Najmanj tako ekološko, če ne bolj, kot so ekološki električni avtomobili, ki kurijo elektriko iz termoelektrarne Šoštanj.

Mirna noč, miren dan, počasna plovba. Res počasna. Še tok imava proti sebi in proti cilju plujeva z dvema ali tremi vozli. No, od ponoči dalje imava napovedanega več vetra in bova, računam, dovolj hitra, da prideva še v nedeljo. Upam le, da to ne pomeni, da bova imela tudi veliko vala.

Dan je spet namenjen službovanju. Idealna prilika, da oddelava vse zadeve sedaj, ko imava časa na pretek. Starlink za čuda dela kot se šika in lepo omrežena res nimava nobenega razloga za zabušavanje.

Banka Furs mi je danes vrnila posojilo, ki sem ji ga po malem dajal vsak mesec v preteklem letu. Brez obresti, se razume.

jadra še vedno na isti strani in še vedno počasi plujemo s polnimi jadri

20. april 2024, sobota

Puerto Rico - Curacao (4. dan)

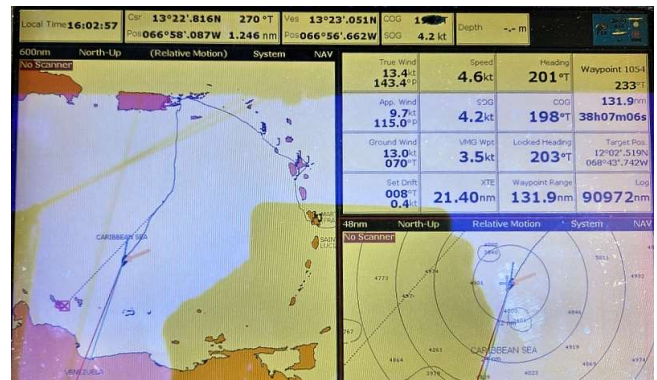
Še ena mirna noč. Srečala sva nekaj ladij (na AIS razdalji, ne na vidni). Očitno je tukaj ladijski koridor med Mehiškim zalivom in južnim Atlantikom. Mirna noč in nasprotni tok pomeni, da se nama je realni ETA postavil na noč med nedeljo in ponedeljkom. Tako počasna nisva bila še nikoli, razen ko sva v doldrumsih ostala brez motorja. Sto milj delava na dan, kar je samo dve tretjini tipične razdalje za Malo. Do cilja imava še 180 milj in res bi morala dobiti idealni veter, da prideva še jutri podnevi.

Preko dneva se veter sicer počasi dviga, še vedno ga je pa premalo in predvsem je iz neprave smeri, da bi lahko zanesljivo priplula jutri podnevi. Plan B. Izbral sem lokacijo za sidranje v laguni za reefom, kamor bi lahko vplul tudi ponoči. Tam ni nič, za prespati bo pa v redu, računam. Ob današnjem sončnem zahodu imava do tja še 125 milj.

Berem Srečkovo knjigo in njegove avanture v Panami. Knjige nimam na barki, doma je ostala. Jo imajo pa zato v knjižnici. Tudi v Ljubljani. In če jo imajo tam in če imava na barki internet, imava tudi knjigo. Simpl!

sargaške alge več ali manj ves čas plovbe ...tako ima kapitan izgovor, da se mu ne ljubi čistiti nonstop vabe za ribe

počasi počasi plujeva proti cilju ... pa še vedno nisva čisto v pravi smeri

21. april 2024, nedelja

Puerto Rico - Curacao (5. dan)

Jah, mirno morje in hitrost plovbe sta v obratnem sorazmerju. Vsaj pri običajnih vetrovih je tako. Tok se je sicer obrnil in nama pomaga, a premalo, da bi prispela pred nočjo. Moj plan B, tako preboreva danes, zahteva predhodno avtorizacijo pri oblasteh, zato tja ne bi šel, če res ni nujno. Rešitev je neekološka. Za nekaj ur prižgem motor in skozi labirint čeri zapljujeva v Spaanse Water tik pred mrakom.

Danes je na sporedu surfanje po netu in iskanje podatkov, ki so na Noonsitu zapisani nejasno. Ker agentov, ki so sicer vir informacij, v nedeljo ne gre motiti pri maši, sva zmotila nekaj AI-jev. Ti šele nič ne vedo! Pa, saj je logično. Vse njihovo znanje je statistična obravnava zlogov, ki so jih posneli na internetu. In če tam ni nič uporabnega, potem tudi AI nič ne zna.

Našel sem pa Starlinkovo anteno v prosti prodaji v Panami. Cena je toliko, kot za piksno antifouling barve. In o tem, da kupim več piksen te barve in pofarbam podvozje sploh ne razmišljam. Le zakaj bi razmišljal o rezervi za eno najpomembnejših stvari na oceanski plovbi? Le to moram še pogruntati, kako jo lahko vključim v svoj plan. Če vprašam

Starlink, mi bo itak odgovoril AI. To pa že vem, kako bo...

Kakorkoli, tik po sončnem zahodu sva sidrana v Spaanse Water. Navionics je precej zgrešen in večino časa sva plula po kopnem. No, vplutje skozi 20 m širok in 6 m globok vhod s pomočjo guglovih map sploh ne bi bil stresen, če ne bi bila nedelja zvečer in se ne bi na svoje priveze vračalo neskončno število skuterjev in gliserčkov. S polno hitrostjo, seveda. Naj se vidi, naj se ve! Mimogrede, hitrost plovbe v vseh zalivih na Curacau je generalno omejena na 3 vozle in mimo coast guarda s plavimi lučmi v kanalu so tudi zares vsi pluli počasi. Za ovinkom pa...

končno otok po petih dneh plovbe ... Bonaire

metuljkava

prvi malo bližji pogled na Curacao ni najlepši ... industrija (Mala je že tretjič na Curacao)

hitiva do zaliva Spaanse Water, da se lahko sidrava vsaj pri minimalni svetlobi

vodnih skuterjev se pa bojim: ne vidijo te, ker preveč hitro vozijo in če plavaš v njihovi bližini

malo pred vstopom v zaliv Spaanse Water je manjši resort... malce neugodno, da imaš ves čas promet , ko ležiš na ležalniku

coast guard na vstopu zaliva: mimo njega peljejo vsi noro počasi, malo naprej pa full gas

cela četa se je vozila v Spaanse Water nedelja zvečer je ...

na koncu smo naredili 504 nm v petih dneh ... slabo, ampak saj se nama ni nikamor mudilo, z naravo pa tudi nimava navade tekmovali

v zalivu zelo neugodno ... še nekaj ur so domačini s full gasom prihajali v zaliv le kje so coast guardovci?

lep pogled na naftno ploščad iz kokpita

lep zaključek dneva

22. april 2024, ponedeljek

Spaanse Water - Marine Zone, Curacao

Najprej premečeva lockerje, a Propspeeda ne najdeva. Zato imam pa nekaj Sea Jeta in razredčila zanj ter pribor za barvanje, vključno s papirnatim pajacom. Nekaj torej imava, ostalo bova kupila. Upam, da dobiva.

Sledi premik, kjer nama morajo odpreti plavajoči most za pešce in potem pokazati privez v marini. Prvega sem se bal, računal sem, da sva premajhna, da bi se z nama ukvarjali, dokler ga ne odprejo za kruzerico ali vsaj tanker. Sem si kar predstavljal tisti klasični "Mala, stand-by for further instructions". In najin odgovor, ki ne more biti nič drugega, kot "Roger that". In potem bi pred mostom krožila in čakala in čakala in čakala. In še malo počakala. Pa ni bilo tako. Na prvi klic se javijo in njihova reakcija je bliskovita. Most so začeli odpirati in še malo sem moral dodati plin, da sva takoj smuknila skozi špranjo. Ampak. Špranje za nama niso zaprli, vhod v lukso so odprli v celotni širini in most privezali na obalo. Čudno. Po desetih minutah ni bilo več tako čudno. Nasproti nama je pripeljala ladja in vse tako kaže, da so most odprli zanjo in sva midva imela le neskončno srečo, da ni bilo "Mala, stand-by".

Zaplete se pa pri marini. Ti se ne javljajo. Niti na klice s handyja, niti na klice z ladijske postaje. Ne javljajo se niti na klice po telefonu. Naj jim napiše mail, da pokažejo privez, ko sva nekaj sto metrov od marine? Končno Vesna najde (verjetno privatno) telefonsko številko marinerota, ki se celo javi, ko že kroživa pred pontoni. Potem je vse šlo gladko.

Še bolj gladko je šlo z rentičem, le cena je bila (malo) višja od dogovorjene. In najbolj gladko je bilo pri mejnih policajih in carinikih (da port mojstra niti ne omenjam, sploh nisva šla do njega, ker nisva sidrana). Vidi se, da danes ni kruzeric in ni gneče.

Sledi nakup simke, eSIM tudi tukaj ne špila. Digicel ga sicer ponuja, a ne preko neta. Potrebno je v njihovo trgovino. In če sva že tam, ne razumem, zakaj potem raje ne vzameva utečenega postopka klasične SIM kartice. Pa tudi tega nisva vzela. Sosednja kiosk trgovina ponuja pol cenejše opcije za oba operaterja, ki delujeta na Curacau.

Cene v bolj fancy predelu Willemstada (ala ob Ljubljanici v Stari Ljubljani) so zasoljene. Karibsko mera piva domače proizvodnje (najcenejšega) je deset dolarjev. Ameriških. Da se vsaj malo odžejam v tej vročini, jih moram popiti vsaj pet. In Vesna tudi. Cevice za predjed (torej, za dvakrat v usta) je dobrih trideset dolarjev. Vse je v tem stilu. Če malo premislím, bi naju povprečna večerja na tem mestu stala 250-300 dolarjev. Brez aperitiva, vina in podobnih alkoholnih dodatkov. In to je bila le ena izmed birtij, še daleč ne najbolj nobel.

Skok v ferreterijo. Joj, kako je založena! Še naš Bauhaus se lahko skrrije pred to (za mene) no-name trgovino. Da ameriškega Home depota niti ne omenim. In po ferreteriji skok po kruh v poldiskont Best Buy. Tukaj kruh imajo, yeeeeesss! Vidi se, da sva zapustila Združene države in je hrana spet malo bolj normalna. In cene tudi, čeprav ni vse poceni. Čilsko vino, standardni izbor, je več kot dvojna slovenska cena, pa tudi (dobro) venezuelsko pivo je skoraj dva evra po piksni (Heineken in podobne blagovne znamke so še precej dražje). No, vsaj piksne so naše velikosti in ne karibske. In že v trgovini dobro ohlajen six-pack je zgodovina takoj, ko prispeva na barko.

mini bazen z morsko vodo....a kaj, ko se ves čas prevažajo barke gor in dol po tem kanalu

na Curacao so predvsem kaktusi doma

približujemo se mostu...

....in gremo naprej

pa se slikamo ... mi obalo, ljudje z obale pa nas

pogled na pravljicne hiše, kot bi prišel v Disneyland
....ampak urejeno, čisto

poslikava hiše

izredno visok most

najin rent a cardo carinikov in ostalih uradnikov je več kot 5km v eno smer ... poleg tega je bilo treba skočiti na par koncev in peš res prepočasi prideš

oštarije za kruzerske goste s kruzerskimi cenami

toliko ključavnic na kupu pa še nisem videla....ampak glede na to koliko turistov pride je to pričakovati; ključavnice prodajajo v souvenir trgovini dva mestra stran

poslikava kot iz slikanice

23. april 2024, torek

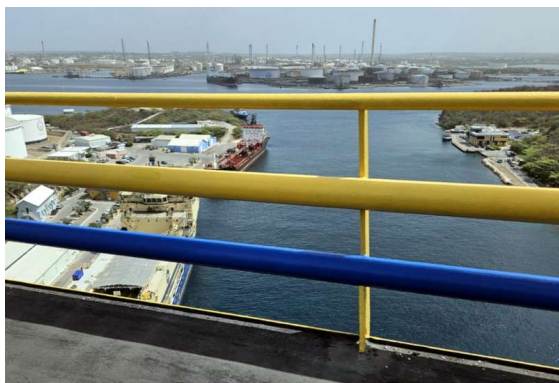
Marine Zone, Curacao

Odpeljeva se po nakupih. Budget marine ima Propspeed (ki res dela odlično!) in ima SeaJet Pellerclean (ki ga ne poznam). Razmerje cen je 1:3,5. Propspeed je 350 evrov, SeaJet manj kot 100. Po krajšem premisleku se odločiva za šparanje. Še blower kupiva, da bom lahko hladil alternator in premik v naslednjo čendlerijo. Tudi tu nimajo razredčila, ki ga iščeva, pa se zapeljeva v naslednji boatyard. Cigan-novi. Malo sva nihala, kam bi šla štrihat podvozje in še dobro, da se nisva odločila za tja. Pa še v en hardware store in plinarno. Tam pa - šok! Povsod piše, da se campingaz jeklenk na Curacau ne da napolniti in sva šla v plinarno bolj na izlet, kot kaj drugega. Ampak. Če bi imela bombule s seboj, bi nama jih takoj nafilali. Sicer se to ne sme, takoj povedo, a bodo naredili izjemo, če se vrneva. Se mi zdi, da bo plačilo v kešu brez računa...

Popoldan gre Mala na suho. Postopek je tukaj malo drugačen, kot smo ga vajeni. Nekaj podobnega sem videl že na Filipinih in doživel v Maleziji. Ampak, tam je bila v špilu bibavica, tukaj (ker bibavice ni) pa hidravlika. Barko so iz vode potegnili s prikolico, kot se jo sicer uporablja za gliserčke, le da je bila ta precej večja. Vse skupaj se dogaja precej počasneje, kot s travel liftom, so pa zato barke v boatyardu lahko bolj natlačene, ker ni potrebno upoštevati prostor za manevriranje travel lifta.

Potem se lotim drekovoda. Tri ure čiščenja in spet sva pošlihtana za eno leto. Vesna se loti iskanja Starlinka v Panami. Neuspešno. To morava urediti, preden se zmeniva za datum prehoda kanala. Gužve ni več in čakalna doba se je skrajšala iz enega meseca na en teden. Ampak, z enim Starlinkom se skoraj ne upam več na morje. Sedmim Slovencem, za katere vem, da plujemo po svetu in uporabljamo Starlink, so štirje že crknili, enemu celo dva. Naključje ali slaba roba? Nikakor pa ne morem ugotoviti, kako bi naredil, da bi imel s seboj rezervo, ki bi jo aktiviral šele takrat, ko in če bi jo potreboval. Starlinkov help desk je še slabši od njegovega hardware. Je pa zato po funkcionalnosti Starlink neprimerljiv s čimer koli drugim, to je potrebno priznati.

Marina je cenovno ugodna, 18 evrov na dan. Vključuje tudi dokaj dobro delujoč WiFi (včeraj sem brez težav upgradal računalnik iz Windows 10 na Windows 11), kar je v najinem primeru konkreten prihranek od 5 evrov (Starlink) pa do 10 evrov dnevno (Digicel). Ne vključuje pa rentiča, sic!

pogled z visokega mostu navzdol ni nič lep sama industrija

ampak samo malo se ven zapelješ iz centra (tam kjer se gibljejo turisti) se začnejo smeti ... je kar nasmeteno takole ob cesti, škoda

Mala se pripravlja na dvig

... in Mala gre počasi ven iz vode

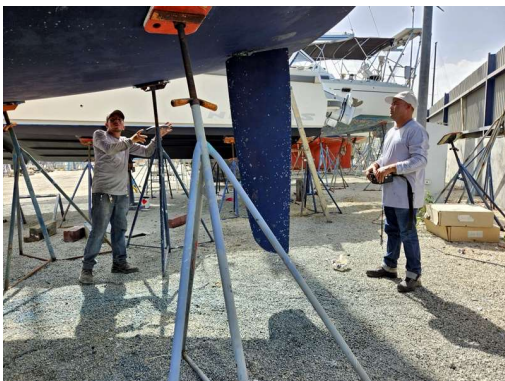
salgarške alge so našle svojo pot v luknjo za hlajenje motorja; propeler je ok (propspeed), antifouling je pa malo popustil

spredaj je Mala čista, nobenih školjk, alg ipd ... daljša plovbe je sprala vso nesnago

prevoz do mesta kjer bomo sedaj nekaj dni

... še podpornike in Mala je parkirana ter pripravljena za malce vzdrževalnih del

Curacao nekoč....

24. april 2024, sreda

Marine Zone, Curacao

Nič lepega se danes ni zgodilo. Jaz sem cel ljubi dan fizikalil na podvozju. Zvečer sem pošteno utrujen. Vidi se, da nimam več dvajset let, ko si pa zastavim nalogo, pa še vedno mislim, da bo to izvedeno tako, kot takrat. Pa ne gre.

Vesna se z avtom odpelje po plin. Pa se zakomplicira. Jeklenke ji nafilajo, če ima adapter. Ima ga, pa fantu ni všeč, ker je med enim in drugim priključkom cev. Mora biti iz enega kosa z dvema različnima priključkoma. Takega pa (vsaj na tem otoku) ni. Catch 22. Pa sva se včeraj že veselila, da bova dobila plin. Prehitro. Cel dan sicer išče ta nesrečni adapter, pa je to mission impossible. Skoči še v ferreterijo in špecerijo in zvečer tudi v Waikiki LC po cotice in tudi zanjo se dan konča.

Jutri podvozje urejam dalje. Šef marine me je danes vprašal, zakaj sploh barvam barko, ko je pa antifouling skoraj kot nov. Jah, na trupu je res, kobilico in saildrive moram močno obrusiti. Mislim, da je bila težava v nepravem epoxy primerju. Sedaj bom dal drugačnega, pa bom ob letu osorej videl, kako se bo izkazal.

pri 30+C, niti sapice, je kar težko delati

popoldne je bila noga že skoraj oluščena prejšnjih barv

nakupovalni center Sambil je novejši, podoben kot naša Aleja, le v malce manjši izvedbi, pa še vedno ogromen ...

danes je v Sambilu razstava starih avtomobilov

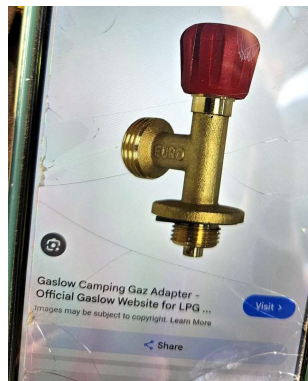
Waikiki je turška blagovna znamka, njihovi izdelki so dobri, sva kupovala že v Turčiji ... pa tudi cene so zelo nizke napram ostalim

je pa tudi Carrefour v tem centru, tako ogromnega že leta nisem videla in kako založen ... ni, da ni ... tudi burrata imajo ... o cenah pa ne bi govorila :)

Curacao se hvali s svojimi likerji

adapter za plinsko bombo-mislil, da sem obredla vse trgovine s tovrstnim materialom eden je bil pameten in je rekel, da naj naročim na amazonu ... haha in čakam dva tedna?

25. april 2024, četrtek

Marine Zone, Curacao

Vesna se vozi od trgovine do trgovine. Nabavi si nove plavutke, plastične posode za shranjevanje, naredi fotokopije naših dokumentov v nešteti izvodih za uradnike po širnem svetu, še najdlje pa se zadrži v Carrefourju. Spet sva založena s sirčki in salmicami. In tatarskim biftekom! Popolnoma drug svet v primerjavi z Združenimi državami. Če bi tale Carrefour prodajal še bučno olje, bi bil pa sploh od sile...

Moj dan ni tako zanimiv. Najprej brusim, potem barvam. Vmes se ukvarjam z mehanikom, ki v nasprotju z obljubo, dano še, preden sva se odpravila na Curacao, nima vseh potrebnih rezervnih delov. Pa nekaj skombinirava. Upam, da bo vseeno v redu.

In Gareth nima razredčila, ki sva mu ga prav tako naročila še preden sva sploh zapustila Portoriko. Obljublja mi ga iz minute v minuto (samo-što-još-nije). Zadnja obljuba je za jutri zjutraj, Jaz sem pa z barvanjem začel že danes, sic. Mah, Vesna bi ga lahko kupila, na polici ga je videla v čendleriji. Pa ga ni, ker sva zaupala šefu marine.

Jutri zjutraj nadaljujem z barvanjem, preden bo sonce previsoko...

ena izmed trgovin za plavutke je bila tudi ob morju (no, tam sem jih tudi kupila) ...

Mambo beach, mivka je 100% navožena, morje zajezeno, tako, da imajo kopalci svojo mini laguno

kakšna pretirane gužve na plažah ni

pa tudi lokali so bolj slabo zasedeni

ko sem se vrnila na barko, se je kobilica svetila ... lepo opravljeno in to v tej vročini

26. april 2024, petek

Marine Zone, Curacao

Farbava Malo, farbava sebe. Jutri, računam, dokončava glavna dela, potem nama za ponedeljek ostane samo še barvanje flikic pod škljocni. In čiščenje svinjarije, ki se je nabrala v teh dneh, sic! V torek bo Mala spet plavala. Potem bova izplula takoj, ko bo vreme primerno.

Logistika se torej nekako zloga. Petnajstega maja imava termin za skozi kanal, nekaj dni prej morava biti Shelter Bay marini. To je pomembno, da lahko organizirava paket iz Slovenije. Starlink za rezervo sva tudi kupila v Panami in naju bo (upam) tam počakal do najinega prihoda. Teden dni pred tem bova pa preživela pri Kunah. Neverjetno, imava plan!

Danes je srečanje prebivalcev marine, hrana in pijača preskrbljena. Družba tudi. Pijeva lokalno pivo. Da je lokalno veva po velikosti pakunge, 275 ml.

premaz s primerjem

Seajet 039 vsebuje tudi baker katerega moraš vmešati v barvo; to sedaj prvič delamo na tak način

po petih dneh bivanja v marini odkrijeva tudi majhen prostor za druženje sojadralcev; žal obratuje le ob petkih zvečer

prvi premaz antifoulinga

današnji kuhar se je izkazal: hrana je bila okusna

na prostem tuš za nujne primere: eden, da si spiráš oči/obraz (zgleda kot naš roštilj) in drugi normalen tuš

27. april 2024, sobota

Marine Zone, Curacao

Danes je državni praznik in dela prost dan v Sloveniji in na Curasau. Zato vstanem takoj ob zori in začnem delati. Za državni praznik se vendar ne spodobi, da človek dela v največji vročini. Do poldneva je podvozje pobarvano.

Vesna je včeraj opazila, da je dobila herpes zoster, po naše pasovec. Ni druge, kot po zdravila. Na urgenco. Peš, ker danes je pač praznik. Pa ji na urgenci lepo povedo, da mora plačati 850 dolarjev kavcije, da se bodo z njo sploh začeli pogovarjati. Potem šele pride na vrsto plačilo zdravnika. Pa samo recept potrebuje. Res, da je bolnišnica prvovrstna, ampak, kar je preveč, je pač preveč. V sosednji stavbi uraduje privatna zdravnica, 78 letna Gvajanka. Brez problema ji napiše recept, malo poklepeta in za večinoma osebni klepet pobere 140 dolarjev. Do sem vse lepo in prav, zdravil pa Vesna še vedno nima. Te lahko danes kupi samo v dežurni lekarni. S taksijem tja in nazaj za 40 dolarjev je bilo le malo več, kot ena (ne čisto polna) škatlica zdravil in dve kremici. Zdravstvo tukaj očitno ni poceni.

Kakorkoli, danes je King's day, kraljev rojstni dan. Ta je, zanimivo, na isti dan, kot je bil pred tem Queen's day. A so se to Nizozemci učili pri Titu? Willemstad je zaradi tega praznika - oranžen. Ljudje so celo tako navdušeni nad oranžno barvo, da so celo ovitke za telefone zamenjali z oranžnimi. In očala tudi. Glavna atrakcija je bil oranžni avto. Majice, hlače in pokrivala vseh vrst so pa itak del standardne opreme žurerjev kraljevega dne.

Melisa naju je včeraj prepričevala, da je danes vse cenejše. Prodaja teče na stojnicah tipa Ponte Rosso. No, meni so se cene zdele usklajene s ceno zdravstva. In precej daleč iz turističnega predela se je bilo potrebno sprehoditi, da sva za fast food in nekaj (mini) piv odštela le nekaj več kot 40 evrov. V cruise ship districtu je vse vsaj po dvojni ceni. Cocktail z imenom Mala stane na primer 22 dolarjev. Ameriških.

Celo mesto se zabava tako kot Amsterdam (ok, velikosti primerno). Razni bandi tipa Duo nikad čuo so res (ampak res) na vsakem vogalu. Če že niso muskontarji je pa vsaj didžej s predimenzioniranim ozvočenjem. Ali pa kakšna prireditev. Eni sva posvetila malo več časa. Punčke so tekmovala v revijalnih plesih. Kar na cesti. Lušno.

Razslojenost kultur je še vedno očitna. V oštariji, na kosilu, sva bila najprej edina bela in v ozadju je špilala (preglasna) karibska glasba. Potem se je publika počasi začela menjavati in na koncu so bili beli (pravzaprav oranžni) v veliki večini. In namesto karibske je iz zvočnikov donela nizozemska goveja muzika.

Vračala sva se pred mrakom. Ipak sva že v letih. Pot naju je vodila skozi orange rave district. Komaj sva se izmotala iz te oranžne množice mladih in moram priznati, da mi ni bilo (več) najbolj všeč, ko sem bil zagozden v zibajočo se množico s polnimi kozarci nad glavami (tudi mojo). Saj, če ne bi bila tla čisto polita in zasuta s plastičnimi kozarci, bi še šlo, tako pa mislim, da se imam samo Taliji zahvaliti, da sem na koncu ostal s suhimi lasmi. Sva se pa z Vesno zato v tej nepregledni množici izgubila in domov prišla vsak po svoje. Meter in pol od sebe sem jo gledal, pa nisem mogel do nje. Ko sem se rinil pod kozarci, se je ona očitno malo premaknila. In nisem je več videl.

večja stavba je nova moderna bolnica, stara 5 let, levo majhna stavba pa t.i. zdravstveni dom v katerem je danes delala zelo prijazna, živahna 78-letna po rodu Gvajanka Gillian

prodaja oblačil in dodatkov z oranžno barvo je danes cvetela

zanimivo poslikan podvoz kjer se očitno večkrat odvijajo glasbene prireditve

tržnica ob kanalu...

plesna šola se je predstavila ... zelo simpatično

nekaj jih je bilo videti tudi v nošah

vse kar je možno se je danes prodajalo ...

kar veliko jih je imelo tudi poslikan obraz z nizozemsko zastavo

...sonce je danes kar pripekalo in prodaja dežničkov je cvetela

glasba povsod tako naglas, da je vse vibriralo ljudje pa uživali in plesali zraven

postanek v senci za pijačo in hrano ... glasba od karibske do nizozemske folklorne glasbe

na enem koncu sva padla v gužvo: ljudje s pijačo v roki so veselo plesali, nekateri pa smo se premikali v koloni in kje je Tone?

28. april 2024, nedelja

Marine Zone, Curacao

Čistiva, urejava, pospravljava, popravljava. In kar je še takih zadev.

Vesna je hladilnik in zamrzovalnik odtajala in nato napolnila do zadnjega kotička. Brez, da bi šla v trgovino. To je dosežek par excellence! Hrane v izobilju, stroška zanjo pa nič. Upam samo, da se nama na koncu ne bo zgodilo tako, kot se je oslu, ki ga je gospodar ravno naučil živeti brez hrane.

Na barki je nezno vroče. Tako zelo, da sva začela kompresorje hladilnikov hladiti z ventilatorjem. Ne moti pa vročina vseh prebivalcev boatyarda. Komarjev ne moti. Njih ne motijo niti prižgane spirale, niti lističi v vtičnicah in niti repellent na koži. Nič jih ne odžene. Lakota je res nezno stvar. Kot kaže, so se komarji prvi prilagodili na globalno segrevanje. Sedaj je sušna doba, le kako to izgleda v deževni dobi?

Jaz sem pobarval propeler s Pellercleanom. Na prvo žogo je enka zadeva, kot Prospeed. Me prav zanimajo rezultati. Je

pa to tako. Prva stvar v navodilih za uporabo je, da ga je za pravilno delovanje potrebno pravilno nanesti. Ampak. Imajo navodila za (a) epoxy primer, (b) silikonski gel, (c) kit z obojim skupaj, (d) tiskana priložena navodila in (e) tovarniška Youtube navodila. Prav iluzorno bi bilo pričakovati, da bi bili vsaj dve od teh navodil enaki, sic. No, vsa navodila so si vendarle enaka v prvem stavku, ki pravi, da se je potrebno navodil držati kot pijan plota. Ah, ja...

danes sem prvič z barke šla šele zvečer ... pa še nekaj fotk od včerajšnjega kraljevega praznovanja

pozno popoldne so bili že vsi razigrani, pijača je tekla v potokih

me prav zanima ali se bo tudi tukaj tako počistilo kot se je predavnimi leti, ko sva bila na kraljičinem praznovanju v Amsterdamu

včasih je bila kraljica ...sedaj bodo morali postaviti pa še spomenik kralja (ali pa ga nisem našla?)

najstnice z živahnim korakom in živahnimi lasmi ...

oranžno seveda...

deklica ne spusti iz rok vrečke s svojo novo igračo

oranžna kapa, hlače, srajca le čevljev nima oranžnih

marsikdo se tega ne zaveda YOLO ...

od daleč še kar lepo izgledajo, od blizu se pa vidi, da so slabo vzdrževane

niso vse hiše lepe ...urejen je center, potem pa ...

veliko jih bo pustilo jadrnice za pol leta na suhem in šli za ta čas domov

29. april 2024, ponedeljek

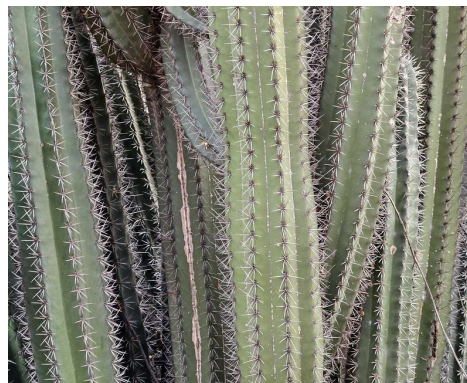
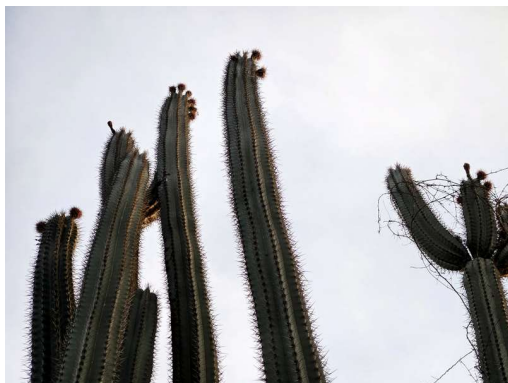
Marine Zone, Curacao

Zjutraj pridejo marinski fantje in predstavijo podstavke tako, da se lahko pobarva tudi tam, kjer je bila barka prej podprta. To je precej neobičajno in vsekakor pohvalno. Pol kante barve, ki jo še imam, namenim tretji roki obremenjenih delov ter barvanju mest, kjer so bili prej podstavki. In tako je delo končano. Končno.

Ampak, ne! Ni še končano. Odstraniti je potrebno še maskirni trak. Pet minut dela. Če je trak tak, kot mora biti. Ta, ki sva kupila v Kooymanu, pač ni. Za vedno je zalepljen. In ko ga nekako odstranjujem s strgalko, ostaja na gelgoatu debela plast lepila. Nekaj čistil in razredčil preizkusiva, da končno ugotoviva, da je topljiv v white spiritu. In tako se je pet minut spremenilo v nekaj krepkih ur.

Preostanek dneva je namenjen birokraciji, pospravljanju in počivanju. In boju s komarji.

Jutri gremo v vodo. Komaj čakam!

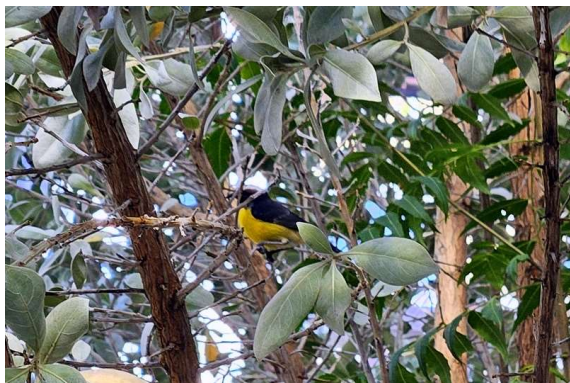
30. april 2024, torek

Marine Zone, Curacao

Današnji dan je minil več ali manj v čakanju. Nekaj malega sva dopoldan brkljala po barki, prala perilo in se opoldne preselila v družabno falo. Lepo dizajnirana in oskrbovana je, fotelji so udobni, oprema dobra. Ampak. Tam je samo avtomat za pijačo. Na guldne. Teh, jasnom nimava. Pa tudi, če bi jih imela, nama avtomat ne bi kaj dosti koristil. Soft drinks only. Pijačo in snack sva prinesla s seboj, da sva lažje čakala. Oni niso nič zaslužili in še na Mali se je znižala zaloga. Temu bi težko rekel win-win kombinacija.

Ura je šele štiri popoldan, ko je Mala končno na vrsti, da jo spravijo v morje. Logistika jim ne špila. Delajo, da se kar praši za njimi, a so v celem dnevu uspeli narediti tri ali štiri manipulacije z barkami.

Danes nisva naredila skoraj nič. Niti se nisva zabavala. Upam, da bo jutri bolj uspešen dan.

Malo počasi, res počasi vozijo nazaj v morje

... in Mala je spet v vodi